

Ἡ δημογεροντία ἔξω δὲ εἶδμεν διατηρούσας τοὺς δρόμους, βρύσας, τὰ δημόσια γυμνάσια κτλ. Πιὸ ὕστερα ἂν καὶ τὰ σοδῆματα τοῦ τόπου, χάρις στὴ Βαγγελίστρα, μεγαλώσανε τίποτα δὲ γένηκε, καὶ τὸ νῆα ρημάζει καὶ πάει. Τότες ὅμως ἰδιοκυβερνιότανε ἐνῶ τώρα, ἂν καὶ λήπτερο, δὲν κυβερνιέται μοναχὸ τοῦ καὶ γι' ἀπὸ βλέπουμε κ' ἰδῶ τὸν ξεπεσμὸ ὅπως παντοῦ ὄπου, στὴ Ρωμισσύνη, χέθηκε ἢ ἰδιοκυβερνία.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑΓΚΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

ΟΝΕΙΡΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἀθηνογέννητο ὄνειρο ποὺ εἶδονα τόσο ὄρατο
Σὺν κελδοῦσας σὸ κλαδί τῆς Νιότης ποὺ ἔχει φύγει
Ποῦ ἔκρημα καὶ τὸ εὐόδιασμα ποὺ σ' ἄγγιξε μοιραῖο
Τ' ἔκρημα ὦ, καὶ τοῦ ἔντομου τὴν ἀναπνὴ τῆς λήθης.

Ὅμως κ' ὁ πλάστης κάποτε φρονεῖ τὰ πλάσματά του
Καὶ τὰ χερσίν τ' ἀπαλά ποὺ σ' ἔπλασαν καὶ σέ,α
Σὲ μὴ γαντίδα βάφτηκαν τοῦ γαλανοῦ σου αἱμάτων
Κ' ἤρθες μ.ν καὶ ἐσπύρησες μὲς τὴν ψυχὴ μου, ὀμίνα.

Η ΣΤΕΡΝΗ ΜΠΑΛΑΝΤΑ

Τοῦ φίλου μου καὶ ποιητῆ
κ. Η. Κουλουδάτου.

• Ἀπὸ τὰ βάρη τῆς Ἀσίας
• Κι ἀπ' τοῦ Μογγόλου τῆς σποράς
• Σαρκοφόρος μουσουλμάνος
• Καὶ μὲ πολύχρωμ' ἀντριά
• Γιά τὴν Ἑβρώπη ξεκινάρ.
• Στὸν τόπο τοῦτο μὴ φορὰ,
• Ἀμιστορίζουν οἱ παπουδοὺς
• Καὶ τὰ κιάπια τὰ πολιά
• Πῶς ζούσανε κάποιον ἀνθρωπῶν
• Πολλὸ πορὰξενοὶ σ' ἀλήθεια
• Ποῦ τὸν πολέμιον καιρὸ τους
• Τὸν χάνανε σὰ παραμύθιο.
• Κι ὅσο τὸ μῦθι τους τοὺς ἔλειπε
• Τόσο τραγὰ εἶταν τ' ἀργετὰ τους,
• Ἀλλάξ ἀλλάξ, μωρὸ τί πέτρα
• Καὶ μάγμαρο ποὺ ἀνάθεμά τους
• Χαμένα γιά ψηλὸς κολόνος
• Καὶ γιά κληροῦς καὶ γιά καστριὰ
• Γιά φύλον πῆδημα οἱ κιοτήδες
• Ἔτσι χάλουσαν τὸν παρὰ.
• Σῦρε, μπρὲ ἀγὰ μου, νὰ μαζώζεις
• Ἀπὸ τῆς πέτρας τὸ σωρὸ
• Γιά τὸ σαράι μου ποὺ τὸ θέλω
• Νᾶχη νοντάδες ἐκατό.
• Καὶ πάρε ἀπὸ τοὺς φασουλήδες
• Τοὺς πέτρινοὺς σ' ἀλήθεια ἐκαὶ
• Καὶ σώριασ' τους γιά τὰ θεμέλια
• Καὶ γιά τὴ νέα οἰκοδομή.
• Καὶ πάρε μαρμαροκοκκίνους
• Μὲ τὴν ἐξιδιάντροπή τους γύμνια,
• Ἄλλάξ, ἀλλάξ, ν' ἀδείασῃ ὁ τόπος
• Καὶ κάνε τις χίλια συντρίμματα.
• Καὶ φτιάσε ἀσβόστη... Πά' σὰ κάστρα
• Χτίστε τζαμὰ καὶ μιναρέδες
• Γιά ν' ἀνεβούν οἱ Χοτζάδες
• Νὰ λέν τοῦ Μωάμεθ ἀμανέδες».

Ἔτσι μιλοῦσε μὴ φορὰ
Ἡ ἄγρια, μογγόλικη σπορά,
Ποῦ ἦρθε ἀπ' τὰ βάρη τῆς Ἀσίας
Μὲ δὴ τὴ ράμη τῆς Ὑγείας

Κ' ἔτσι καὶ πάλι μὴ φορὰ
Θεὰ μιλῆση ἄλλη σπορά,
Κίτρινη ἢ μαύρη, ποῖός τὸ ξέρει
Ποῦ θάρθη ἀπ' τὴν ἄγνωστα τὰ μέρη
Στὴν κοκογερασμένη Ἑβρώπη,
Κι ἀπὸ ἀκροχῶρι σὲ ἀκροτόπι
Θὰ ρίξῃ καὶ μνημεῖα κοὶ κάστρα
Κι δια ξανά θὰ γίνον κάστρα.

Μπασιάννα — Ρονιάκ.

Σ. ΣΚΙΠΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

PROF. ELISEO BRIGHENTI: CRE STOMAZIA NEOELLENICA. Milano 1908.

— Πιὸ πλούσια σὲ ὕλικὸ ἀπὸ τὴν Chrestomathie Grecque moderne τῶν Legrand καὶ Pernut, ὅσο κ' ἂν τῆς δευτέρας εἶναι πιὸ διαλεγτὸ τὸ ὕλικὸ καὶ πιὸ χαρακτηριστικὸ γιά τὸν κάθε συγγραφεὶα καὶ ποιητῆ ποὺ κλείνει στίς σελίδες τῆς. Ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς δούλεψε, μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς, σὲ ἄλλο σκέδιο, πιὸ πλατὺ θέλησε νὰ δώσει τοὺς Ἰταλοὺς σπουδαστὰς τῆς νεοελληνικῆς μὲ εἰκόνα ζωντανῆ τῆς πνευματικῆς κίνησης τῆς πατρίδας μας, νὰν τοὺς μπάσει ἀκόμα καὶ σὲ γλωσσικὸ ζήτημα, καὶ γι' αὐτὸ δῶ καὶ καὶ, μέσα στίς 400 τόσες σελίδες τοῦ βιβλίου του, φιγουράρουν καὶ καθαρευουσιάνοι ποιητὰς καὶ συγγραφεῖδες, ὅποιοι τῆς μπαλασαμωμένης καὶ τεχνητῆς γλώσσας, καὶ πρέπει νὰ χρωστάμε πολλές χάρες στὸν κ. Brighenti ποὺ δουλεύοντας ἔτσι εἰδείξε ὀλοφάνερα τὴ ζωντανία καὶ τὴν ὁμορφιά τῆς ἐθνικῆς μας γλώσσας.

Νὰ διαβάσεις λ. χ. ὕστερα ἀπὸ τὸ

Μὲ ἀβρὸν ταῶνων ἔρμα
φίρετέ με εἰς τὴν νῆσον
τῶν γελώτων.

τὴν ἀθάνατη «πατινάδα» τοῦ Ἑφραλιώτη ἢ τὸ «απαράπονο πεθαμῆνης» τοῦ Μαρκορᾶ, καὶ ὕστερα ἀπὸ μὴ σελίδας τοῦ Κ. Παπαρηγόπουλου, μὲ σελίδα τοῦ Ψυχάρη καὶ τοῦ Παλαῖα, μπαίνει ἀκόμα σὲ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ βλέπεις ἑμέσως ἀπὸ ποῦ γέρνει ἡ ζυγαριά. Ὁ κ. Brighenti τὸ δείχνει αὐτὸ καλύτερα καὶ εὐγλωττότερα σὲ σφοδρὸ πρόλογό του, βάζοντας μὴ περὶ σελίδα γραμμένη καὶ στίς δύο γλώσσας. Ὅριστε κ' ἕνας παράγραφος :

«Ὄντας βετιλεύει ὁ ἥλιος, πῆγες ποτέ ν' ἀκούσης τὰ παραμύθια ποὺ λείει, καθισμένος στὴν ἀκρογιαλιά, κοντὰ σὲ κάστρο, ὁ γερο Γιάννης ;»

«Μετίθης ποτέ, περὶ τὴν δύνει τοῦ ἡλίου, νὰ ἀκροασθῆς τοὺς μύθους, τοὺς ὁποίους διηγείται, καθήμενος πλησίον τῆς παραλλίας, ἐναντι τοῦ φρουρίου, ὁ γέρων Ἰωάννης ;»

Ὅσοι εἶχουμε νὰ παρατηρήσουμε κατ' ἐμὲ δὲ τὸν πρεποῦμινο σεβασμὸ στὸν κ. Brighenti. Ἐσφυλλίζοντας τὴ «Χρηστομάθεια» του σκοντάψαμε σὲ μερικὰ ὀνόματα ποὺ μπορούσαν νὰ λείπουν καὶ δὲν εἶδαμε ἄλλα ὀνόματα ποὺ εἶχανε θέση μέσα σ' ἕνα τέτιο βιβλίον. Λείπει λ. χ. ὁ κ. Πέτρος Βλαστός («Ἐρμῆνας»), λείπει ὁ Ρήγας Γκόλφης, ὁ Βουτιερίδης, ὁ Μάρκος Αὐγέρης, ὁ Παντελῆς Χόρν, ὁ Κώστας Παρορίτης, ὁ Σπ. Μελάς, λείπει ὁ κ. Κ. Χρηστομάνης, λείπουν τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι ποὺ κατέχουν σήμερα μὴ κάπια θέση σὰ νεοελληνικὰ γράμματα, καὶ ποζαίρουν ἄλλοι, καὶ μερικοὶ μάλιστα μὲ πε-

ριστὴ αὐθάδεια, ποὺ ἡ φιλολογικὴ δουλειὰ τους δὲν ἔχει καμὲ σημασία, καμὲ βαρύτητα.

Ἔχει κ' ἕνα ἄλλο ψεγάδι, ἀλαφρότερο κάπως, τὸ ὄρατο βιβλίον. Δὲ φανερώνει μεγάλη προσοχὴ σὲ διάλεγμα. Τοῦ Ταγκόπουλου λ. χ. τοῦ δημοσιεύει δύο τραγούδια ἐρωτικὰ (!) ἀπὸ κείνα ποὺ εἶχε γράψει ὅταν εἶτανε δικοχτὸ χρονῶνε παιδί καὶ τοῦ κ. Ν. Βέη τοῦ δημοσιεύει ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ νεκρολογία τῆς κ. Καλλιπρῆς Ἀδαμιάδου, ποὺ δὲν πῆθανε (καθὼς θὰ θυμοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ «Νουμά»), σημειώνοντας ἀποκάτου «Diamo di lui la prima parte di un articolo pubblicato in morte di una giovine e gentile scrittrice. Ἡ κ. Ἀδαμιάδου ζεῖ, ὅπως τὸ δήλωσε καὶ μοναχὴ τῆς, κ' ὅμως ὁ φίλτατος Βέης τὴν πῆθανε γιά νὰ τὴν ἀθανάτισε μέσα στίς σελίδες τῆς «Crestomazia neoellenica» μὲ τὸ λυρικότατο ἄρθρο του.

Θὰ πῆτε, αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰν τὰ ξέρει ἕνας ξένος λόγιος, γιὰτι εἶναι τὰ οἰκογενειακὰ τῆς φιλολογίας μας; Μποροῦσε ὅμως ὁ κ. Brighenti νὰ ζητήσει μερικὲς πληροφορίες ἀπὸ τὸ «Νουμά» (ποὺ τοῦ κάνει τὴν τιμὴ νὰ τὸν ἀναφέρνει τόσες φορές σὲ βιβλίον του) καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα περιοδικὰ κ' ἔτσι θὰν τὰ ξέφευγε τὰ μικρὰ αὐτὰ λαθία.

Τελιώνοντας τὸ πρόχειρο τοῦτο σημείωμα, συστικνόμε τὴ «Χρηστομάθεια» τοῦ κ. Brighentiστὸς Ἕλληνας σπουδαστὰς, ἀφοῦ μὲ τὴν κριτικὴν παιδεία μας βγαίνοντας τὰ Ρωμισσούλα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον ξέρουμε τόσα γιά τὴ νεοελληνικὴ φιλολογία ὅσα κ' ὁ κάτοικος τοῦ πλανήτη Ἄρη. Νὰ, λοιπὸν ποὺ ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς ἔγραψε βιβλίον χρησιμοῦν ὄχι μόνο γιά τοὺς Ἰταλοὺς ἀλλὰ καὶ γιά μᾶς τοὺς Ρωμισσοὺς ἀκόμα, ποὺ τέτιο βιβλίον δὲν ἔχουμε στὴ γλώσσα μας

BIBLIΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΚΟΜΑ

Ὁ ἀγαπητὸς μου Βασιλικὸς μὲ σέρνει σὲ μακρὰ συζήτηση. Ἰσως-ἴσως συζήτηση χωρὶς τέλος. Τὸ νοιώθει πολὺ καλὰ κ' ὁ ἴδιος, πῶς ἂν εἶχα νὰ τοῦ ἀποκριθῶ σὰ καινούργια ζητήματα ποὺ ἀνοίγει καὶ σὰ παλιὰ ποὺ ξαναφέρνει, προσπαθώντας νὰ μὴ μὲ καταλαβῇ, θὰ μοῦ χρειάζονταν κ' ἐμένα ἄλλες τόσες στίλες τοῦ «Νουμά». Κ' οἱ στίλες αὐτὲς θὰ γεννούσαν ἄλλες στίλες, ὁ Θεὸς ξέρει ὡς ποτε καὶ ὡς ποῦ. Σ' αὐτὸ δὲν φταίει οὔτε ὁ Βασιλικὸς οὔτ' ἐγώ. Μὰ πολὺ περισσότερο δὲν φταίει ὁ ἀγαπητὸς «Νουμάς» κ' οἱ ἀναγνώστες του, ποὺ μᾶς βαρεθήκανε, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα χρόνον συζήτηση. Φταίει ἴσως τὸ θέμα ποὺ καταπισθῆκαμε καὶ δὲν εἴμασταν οἱ πρῶτοι, ποὺ χύσαμε τόσο μελάνι γι' αὐτό.

Τί νὰ γίνῃ; Ἡ αἰσθητικὴ ἀλήθεια—ἐκεῖνο ποὺ λέμε τελοςπάντων ἀλήθεια—δὲν εἶναι μαθηματικὴ ἀλήθεια. Δυὸ μαθηματικοὶ (φτάνουν ἀνεγκαστικὰ πάντα σὲ μιὰ συνεννόηση. Κι αὐτὸ ἀκόμα εἶναι ζήτημα, ὕστερ' ἀπ' τοὺς τελευταίους δισταγμούς ἐνὸς φιλόσουφου μαθηματικοῦ, γιά τὴν ἐπιστήμη του. Δυὸ αἰσθητικοὶ μποροῦν χρόνια νὰ συζητοῦνε χωρὶς νὰ φτάσουν σὲ μιὰ συνεννόηση. Δυὸ τεχνίτες τὸ ἴδιο. Στίβες τόμοι στέκονται ἀντιμέτωποι κ' ἐχθρικοὶ σ' αἰῶνες αἰῶνων, ἀπάνω σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα. Καὶ χιλιάδες ἔργων κοιτάζονται ἐχθρικὰ καὶ παραξένα μέσα σὲ πινακοθήκες. Καὶ καμμιά ἰλιπίδα δὲν ὑπάρχει πῶς αὐτὸ ποὺ γίνεται θὰ πάψῃ νὰ γίνεται.

Οί άνθρωποι πάντα θάχουν την καλή διάθεση να συνεννοηθούνε για όλα τα πράματα κι ο ένας να τραβήξει τον άλλον στα νερά του. Μα πάντα κάτι θα τους χωρίζει. Η ιδιοσυγκρασία.

Αυτό δεν πρόσζε ο αγαπητός μου Βασιλικός. Για να συνεννοηθούνε δυο άνθρωποι σε μερικά ζητήματα χρειάζεται κάποια ομοιότητα ιδιοσυγκρασίας. Έγώ ένας Ιντιβιτουαλιστής, από ιδιοσυγκρασία (είναι γνωστή στην ψυχολογία αυτή η sensibilité individualiste) στην αίσθησή μου, στη φιλοσοφία μου, στο μικρό μου έργο. Ο Βασιλικός ένας σοσιαλιστής. Πώς είναι βολετό να συμφωνήσουμε ποτέ μας;

Ξέρω πολύ καλά πως στις ημέρες μας το μεγάλο κόμμα είναι με το μέρος του Βασιλικού. Αυτό δεν με ταραζει καθόλου. Μένω πιστός στον εαυτό μου. Και κρατώ για παρηγοριά μου τα τελευταία λόγια κάποιου σοφοῦ, που δεν τα μεταφράζω για να μην τους χαλάσω το νόημα με τους αδέξιους άκομα όρους της γλώσσας μας: «A notre époque ou la sensibilité sociable et solidariste triomphé ou sévit, comme on voudra, la sensibilité individualiste plaire par contracte. Elle plaira du moins à ceux qui aiment à cultiver l'exception, la «différence humaine».

Και τώρα, με όλο το σεβασμό στις ιδέες του αντίπαλου μου, του δίνω φιλικά το χέρι. Αν θέλη ως μου το δώση κι αυτός, έστω και χωρίς σεβασμό στις δικές μου. Για μένα θάναι πάντα μια ευχαρίστηση.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΔΗΛΩΣΗ

Οί α' Αθηναίοι της Αθήνας στις 13 του Τριμηνη τη γράφουμε πως εγώ έδωσα ένα ποίημα σατυρικό του κ. Α. Πάλλη αναφερόμενο στον κ. Μακρίδη της Πόλης.

Τούτο το δικέβδω κατηγορηματικά: τή μουσική του ποιημάτου άρτυννού ούτε την ξέρω τί λογιής είναι, καθώς και το ποίημα το ίδιο δεν είδα ποτέ μου.

Και τα βάζω άφτά εδώ όχι γιατί θελω να πω πως δεν είναι προπούμενοι να τονίζονται σατυρικά, μα γιατί θέ μ' άρσει να περνάει για δική μου σύνθεση ξένη μουσική ή και που δεν ξέρω πούθε βαστά ή ακούφια της και γιατί αν συνθέσω ποτέ μου σατυρικά (μπορεί κι άφτό) θα τα τυπώσω με τόνομά μου φαρδύ πλατύ, όχι άνώνομα ή με ψευτόνομα.

Χάρκοβο της Ρουσίας στις 20 του Τριμηνη 1908.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΕ ΤΟ ΜΕΛΙ

Φίλε Νουμά,

Μου άρσει πολύ, παραπολύ, ο «Κριτικός» του Νουμά. Βρίσκω ίσιες, τίμιες, φωτεινές, παληκαρσίες τις κριτικές του, μα τί να έσοῦ πῶ, πολλές φορές σταυρώνουμαι με την άσστηράδα του. Αυτό που κάνει, να δείχνει τόση άσστηράδα για τα πρωτότυπα θεατρικά έργα, δεν είναι καθόλου Ρωμαίικο.

Ρωμαίικη κριτική είναι μοναχά του κ. Ξενόπουλου — και να με συμπαθας. Στα τελευταία «Παναθηναία» ο άξιος κριτικός βρήκε τρόπο να νά παίνισει όλα τα πρωτότυπα έργα που παιχτήκανε τώρα τελευταία στα θέατρα της Αθήνας, τα ίδια δηλ. που ο δικός σου κριτικός κατακουρέλιασε στο προπερασμένο φύλλο.

Καλό τούτο το έργο, καλούτσικο τάλλο, κείνο μπορούσε να ναι καλύτερο, αυτό κάτι καλύτερο έπρεπε να ναι — και τρεχά κορδέλλα. Φαντάσου, κι ο «Μαρμαρωμένος Βασιλιάς» και οί «Ληστές της Δήλσει» και το δραματάκι έτου κ. Ladopoulos, συγκινήσανε τον κ. Ξενόπουλο. Νά, κριτική μια φορά, Ρωμαίικη κριτική, μελένια, γιομάτη γλύκα και καλωσύνη. Αν θέλουμε να ποχτήσουμε θεατρική φιλολογία μια μέρα, ξζια προτοχής, έτσι θα την άποχτήσουμε με το μέλι του κ. Ξενόπουλου κι όχι με τον μπαλτά του «Κριτικού του Νουμά».

Γειά σου ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

ΚΕΡΔΟΣ 359,700 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναι / 359,700 δραχμάς έδωκε μέχρι τούδε το γραφείον του τραπεζομεσίτου κ. Ίω. Φωτίου εις τους πελάτας του. Ητοι εκ των άγοραστῶν λαχειοφόρων όμολογιῶν εκ του γραφείου του έχουσι κερδίσει διάφορα ποσά, άνερχόμενα εις τον στρογγυλόν άριθμόν 359,700 δραχ.

Ο κ. Ίω. Φωτίου έ' αναβιβάση το ποσόν τούτο εις 1.000,000 δραχμῶν. Επιθυμῶν δε να συμμετάσχωσι τούτων πάσαι αι τάξεις της κοινωνίας, υποβιβάζει την προκαταβολήν δι' εκάστην λαχειοφόρον της Έθνικῆς Τραπεζῆς: εις δρ. 3 και καλεῖ τους θέλοντας ν' άγοράσωσι τοιαύτην να προσέλθωσιν εις το τυχηρόν γραφείον του, όπου πάντως θα κληρωθῆ μετ' άμοιβῆς όμολογια τις και τί χαρά να εἶνε η πρώτη με τάς 70,000 δραχμάς την 18 Σεπτεμβρίου δε γενήσεται η κλήρωσις.

Όταύτως έγγράφονται μέλη του υπό την προεδρείαν του κ. Ίω. Φωτίου «Τραπεζογράφου» διά τον λαόν άγνωρισθέντος διά του από 1 Ιουνίου 1906 Β. Δατάγματος με διδράχμους μηνιαίας καταθέσεως

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Κατ' τα μέσα του Σεπτεμβρη θα παιχτεί στη Νέα Σαηνή μια καινούρια επιθεώρηση μετ'ον τίτλο «Άστειατρική Επιθεώρηση» του κ. Άγγελου Βενετού. Μαθαίνουμε πως η επιθεώρηση αυτή είναι πολύ έξυπνη και πολύ χαριτωμένη.

— Το «Κάτω οι άντρες!» του κ. Ίδου. Στρατηγόπουλου που παιχτηκε στο «Βαριετό» μαζιλαρώθηκε άγρια γιατί, καθώς γράφανε οι «Καιροί» της Τρίτης, ετανε γραμένο στην υπερκαθαρεύουσα. Αυτό λέμε και μες.

— Μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη μετ' τη Φατιμέ Χανούμ Έφέντη, δημοσίεψε ο κ. Π. Σ. Ροδοκανάκης στην «Άκρόπολη» της Τετράτης.

— Ο κ. Ροδοκανάκης, που βρίσκεται τώρα στη Θεσσαλονίκη, κατέφερε να κουβεντιάσει μετ'τη μορφωμένη αυτή Όθωμανίδα, μέσα στο Ξαγρέμι της, κ' έτσι πήραμε και μες μια ιδέα έληθινή για το πως ζουν και τι διαπρεύονται οι ίσαμα χτες σκλαβωμένες αυτές γυναίκες.

— Σας συσταίνουμε τη γλεντζέδικη επιφυλλίδα του κ. Άβάζου που άρχινάμε από σήμερα. Όταν τη διαβάσαμε, θυμηθήκαμε το «Μπή» αν κλέφτες στο μαντρί και τάλλα χαριτωμένα δηγήματα που δημοσίεψε ο κ. Άβάζος με το ψευτόνομα Judas Errant στα πρώτα χρόνια του «Νουμά».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Σπ. Περούλη Κέρκυρα. Λάβαμε τή συντρομή και σ' ευχαριστούμε. — κ. Γ. Κοστ. Γενέθη. Στείλαμε τα βιβλία που τελευταία μας ζήτησες. Πληροφόρησε μας, παρακαλούμε, την παραλαβή τους. — κ. Ε. Άργότερα. — κ. Παρατηρητή. Μα τί άλλο κάνουμε τόσα χρόνια; Κρίμα που δεν το πρόσζεες πως ο «Νουμάς» είναι καλύτερο βήμα που μπορεί ο καθένας να πει τή γνώμη του. Είναι μέσα μας ριζωμένη η παποίθηση πως μόνο από τή καλύτερη συζήτηση βγαίνει πάντα κ' η καλύτερη γνώμη. Στείλε μας λοιπόν δ,τι έχεις να μας στείλεις και αν είναι καλό θα δημοσιευτεί. — κ. Στεφ. Μπρ. Ούτε μες δεν τον ξέρουμε τον Άλκαλο, όπως δεν ξέρουμε και τον Κριτικό του Νουμά, όπως δεν ξέρουμε και τόσους άλλους άκομα από τους συνεργάτες μας.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΕΙΣ ΜΠΑΛΛΑΝΤΕΣ (ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ) Πουλιούνται 1 δραχμή η καθεμιά στα γραφεία του «Νουμά».

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

το γραφείο (δρόμος Ζήνωνος 2) πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ το ένα και 1,25 φρ. γρ. για το εξωτερικό, τακτικού βιβλίου του ΨΥΧΑΡΗ «Τέλειρο του Γιαννίρη» — του ΠΑΛΛΗ «Ήλιος και Φεγγάρι» — του ΦΩΤΙΑΔΗ «Το γλωσσικό ζήτημα και η Έκπαιδευτική μας άναγέννηση» — του ΒΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ίστορία της Ρωμοσύνης», «Μαζώχτρα και Βρουκόλακας» και «Νησιώτικες Ίστορίες» — του Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οί σκίες μου» — του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝΑ «Το Άνεχτίμητο» (δρῆμα) — του ΠΑΠΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατρίδα» — του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Παλιά και τα Καινούρια» — του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Η μετρία» — του Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανό και πεθαμένο» και «Ο Άσωτος» (δράματα) — του ΔΟΥΓΟΥ «Δάφνης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιεριδῆ) — του ΕΥΡΥΠΙΔΗ «Η Μήδεια» (μεταφρ. Περικλέτη) — του ΣΟΦΟΚΛΗ «Οί Άϊας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη) Η ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη από τον Άλέξ. Πάλλη δρ. 2 και φρ. γρ. 2 1/2 για το εξωτερικό. Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ της κ. Άλεξάντρας Παπαδοπούλου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. γρ. 2 για το εξωτερικό. Του ΙΔΑ «Μαρτυριών και ήρώων άίμα» δρ. 2. Του Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλουτολογία (Δρ. 1) — Κριτική ζου άόλου λογισμοῦ του Κέντ (δρ. 1) — Τέ άαμολογικό ζήτημα στην Άγγλία (λεσρά 50) Του ΔΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τα «Πρώτα τραγούδια» δρ. 1. Του ΕΡΜΟΝΑ «Της Ζωής» δρ. 1. Του ΕΛ. ΓΙΑΝΝΙΔΗ «Γλώσσα και Ζωή» δρ. 2. Της κ. ΕΙΡΗΝΙΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Από τον κόσμο του σαλονιού» δρ. 1. Του ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Το Μπαμπάκι» δρ. 1. Του ΨΥΧΑΡΗ όλα τα έργα από δρ. 4 ο τόμος. Του Γ. ΣΚΑΗΡΟΥ «Το κοινωνικό μας ζήτημα» δ. 0,50. ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Βλάμη λεπ. 0,50.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκου καταθέσεις εις τραπεζικὰ γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας άποδοτέας εις άρισμένην προθεσίαν ή διαρκείας.

Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις δ' έγίνετο η κατάθεσις εις χρυσόν ή δι' έπιταγῆς όψεως (chèque) επί του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του όμολογιούχου.

Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιῶν πληρώνονται εν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αίτησει του καταθέτου εν τοῖς Ὑποκαταστήμασι της Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

Table with 2 columns: Term (1 1/2, 2, 2 1/2, 3, 4) and Rate (6, 7, 8, 9, 10 percent). The text is partially obscured but the structure is clear.

Αι όμολογια των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικὰ ή άνόνομοι.